

Іван і щезник

Іван Малкович

(з циклу “Вертепчик”)

Іван:

М’якого зеленого пісочку
хотів я для вежі, та вже майже не хочу,
бо чорне перо впало на довгу річку
і закрило її зелені очі.
Та й срібні мої вила руденьке згнили —
чим я пісочок мав насипАти?
Буряковий возик у борщі в слойку
філітово почав накісати.

Щезник:

Зачекай, не скугни. Того піску
тобі, може, дехто й дістане...

Іван:

А що просиш за ласкавість таку,
копитатий мій пане?
— Твоє серце, Іване.
— Мно-о-го просиш, мій пане.
— А що даєш, Іване?
— Бери голову, мій пане...

А ви, добрі люде, візьміть три жмені
того зеленого пісочку
та поховайте в нім дурне моє серце
під грушкою в холодочку...